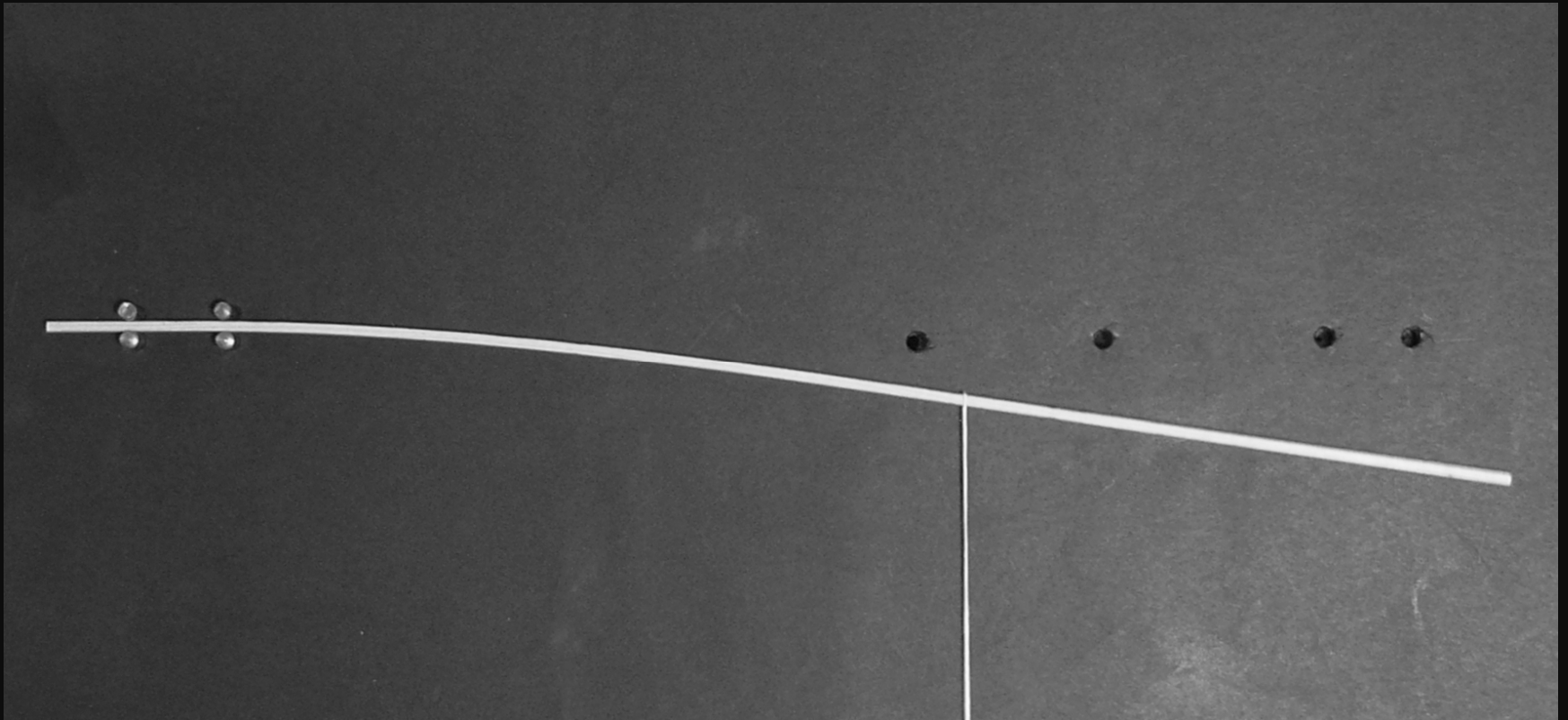

Vliv délky konzoly na průhyb

Co budeme zkoumat dnes?

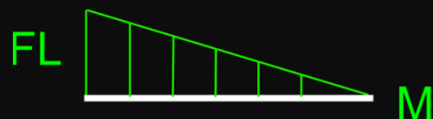
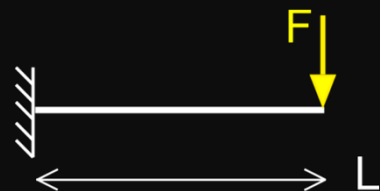
Experimentálně ověříme analytický vztah pro průhyb konzoly od zatížení osamělou silou.

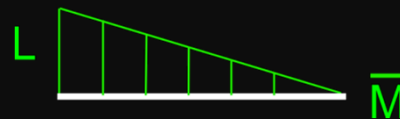
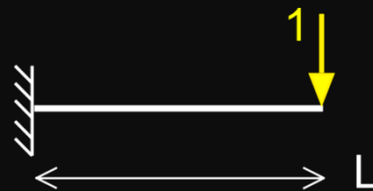

Pro výpočet průhybu na konci konzoly
můžeme použít třeba princip virtuálních sil
(učí se ve Stavební mechanice 3)

skutečný stav

virtuální stav

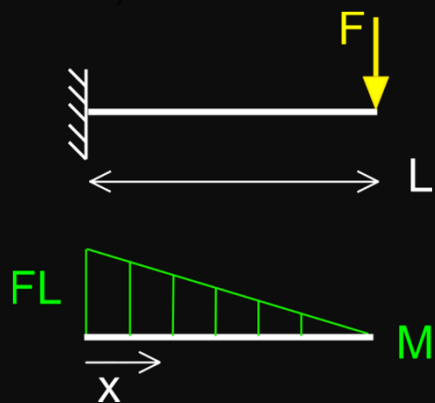

$$\begin{aligned} w &= \int_0^L \frac{M(x)\bar{M}(x)}{EI} dx = \\ &= \frac{1}{3EI} \times (-FL) \times (-L) \times L = \frac{FL^3}{3EI} \end{aligned}$$

Nebo můžeme vyjít z diferenciální rovnice ohybové čáry. Konstrukce je staticky určitá, postačí popsat průběh ohybových momentů a pak jenom dvakrát integrovat.

$$M(x) = -FL + Fx = F(x - L)$$

$$M(x) = EI\kappa(x) = -EIw''(x)$$

$$EIw'(x) = F\left(-\frac{x^2}{2} + Lx\right) + C_1$$

okrajové podmínky a integrační konstanty

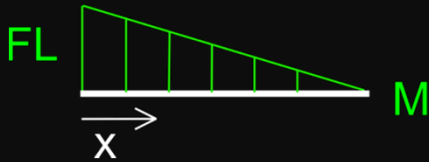
$$\varphi(0) = 0 \Rightarrow w'(0) = 0 \Rightarrow C_1 = 0$$

$$EIw(x) = F\left(-\frac{x^3}{6} + \frac{Lx^2}{2}\right) + C_2$$

$$w(0) = 0 \Rightarrow C_2 = 0$$

Obecný vztah pro průhyb konzoly má tedy tvar

$$w(x) = \frac{F}{EI} \left(-\frac{x^3}{6} + \frac{Lx^2}{2} \right)$$

Pro průhyb konce konzoly položíme akorát $x = L$

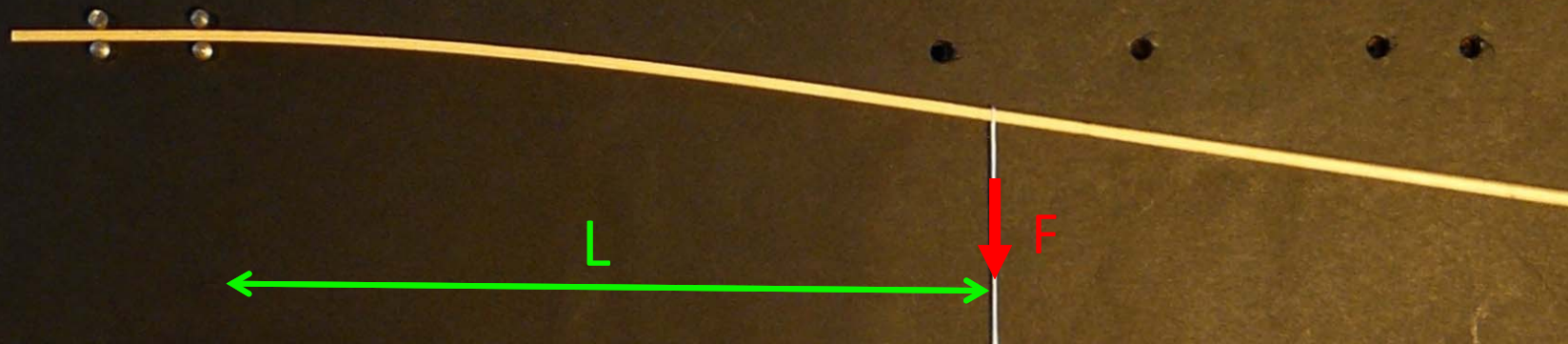
$$w(L) = \frac{F}{EI} \left(-\frac{L^3}{6} + \frac{L^3}{2} \right) = \frac{FL^3}{3EI}$$

Zpátky k našemu experimentu

Opět použijeme smrkovou lištu
obdélníkového průřezu 2x4 mm.
Ocelovými válečky na levé straně
znemožníme natočení a nosník tak
„vetkneme“.

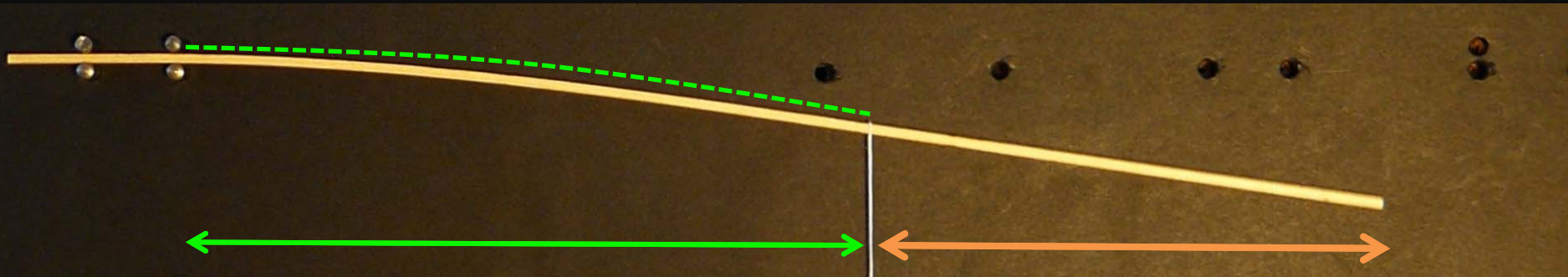
Nebudeme ale měnit délku konzoly,
budeme měnit pouze polohu závaží.
Teoreticky odvozený průhyb na konci
konzoly tedy bude v našem případě průhyb
v místě zatížení.

Dovolím si malou odbočku.

Na zatížené části konzoly se moment mění lineárně a táhne horní vlákna. Křivost se proto také mění lineárně.

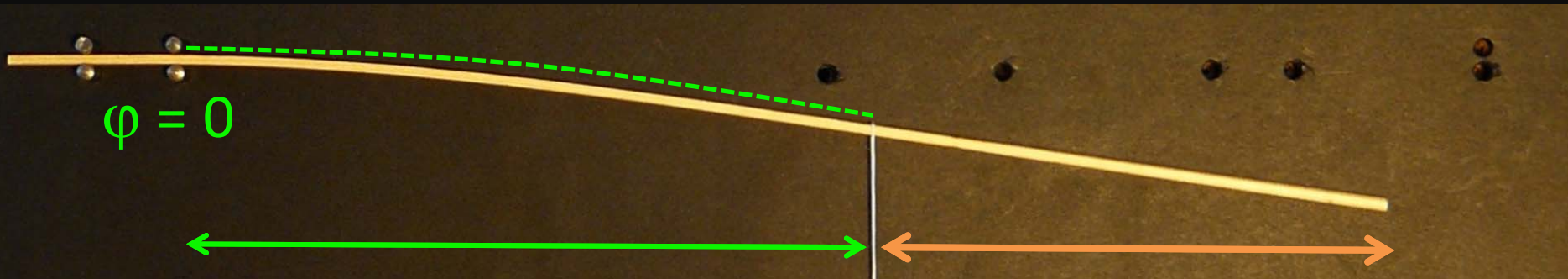

Na nezatížené části je moment nulový a křivost je také nulová.

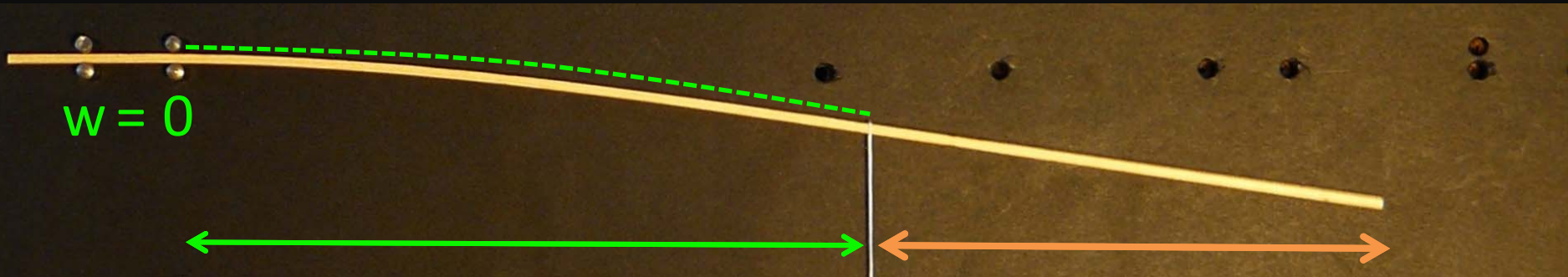
Na zatížené části se natočení mění kvadraticky.
Na levém konci je natočení nulové.

Na nezatížené části je natočení konstantní. To znamená, že prut zůstává přímý, ale je natočený jako celek.

Na zatížené části se průhyb mění kubicky, na levém konci je nulový, maximální je v místě zatížení (v rámci zatíženého úseku).

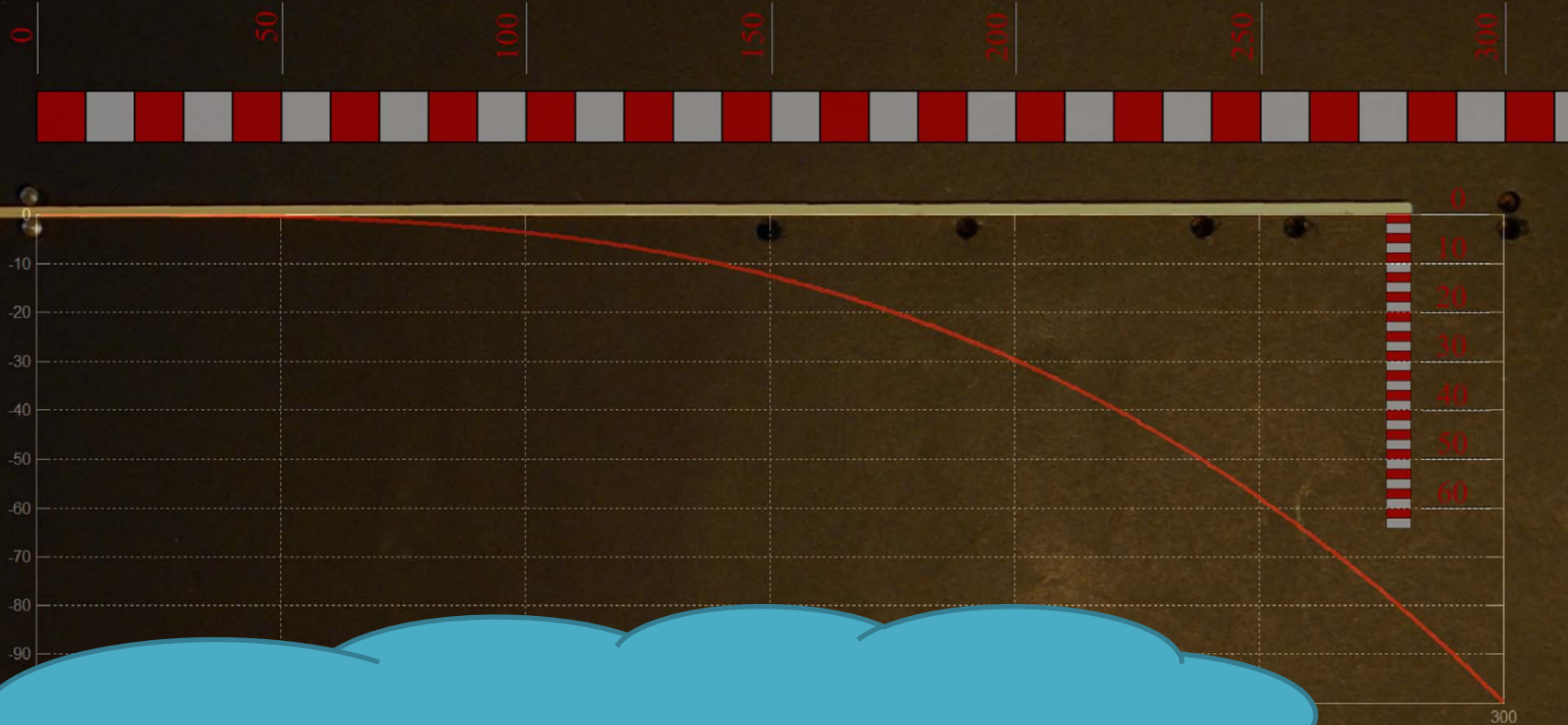

Na nezatížené části se průhyb mění lineárně.

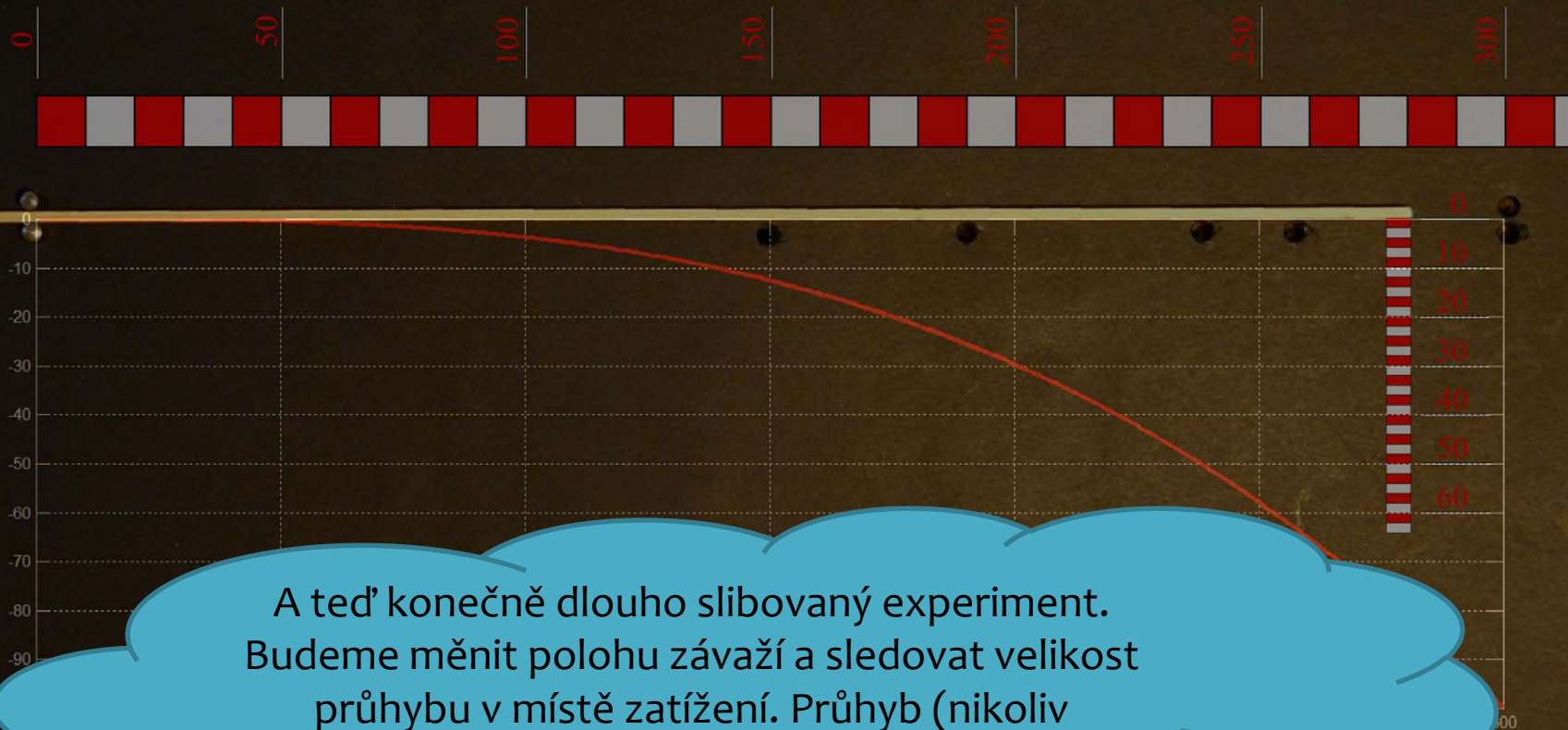

Vynesli jsme graf funkce $w(L) = k L^3$. Konstantu k jsme určili podle průhybu pro $L=260$ mm.

$$k = \frac{w(260)}{L^3} = \frac{65}{260^3} = 3,6982 \times 10^{-6} \text{ mm}^{-2}$$

Konstanta k odpovídá $\frac{F}{3EI}$ a zahrnuje tedy jak velikost zatížení, tak i ohybovou tuhost průřezu.

A teď konečně dlouho slibovaný experiment. Budeme měnit polohu závaží a sledovat velikost průhybu v místě zatížení. Průhyb (nikoliv zdeformovaný tvar) by měl souhlasit s červenou křivkou.

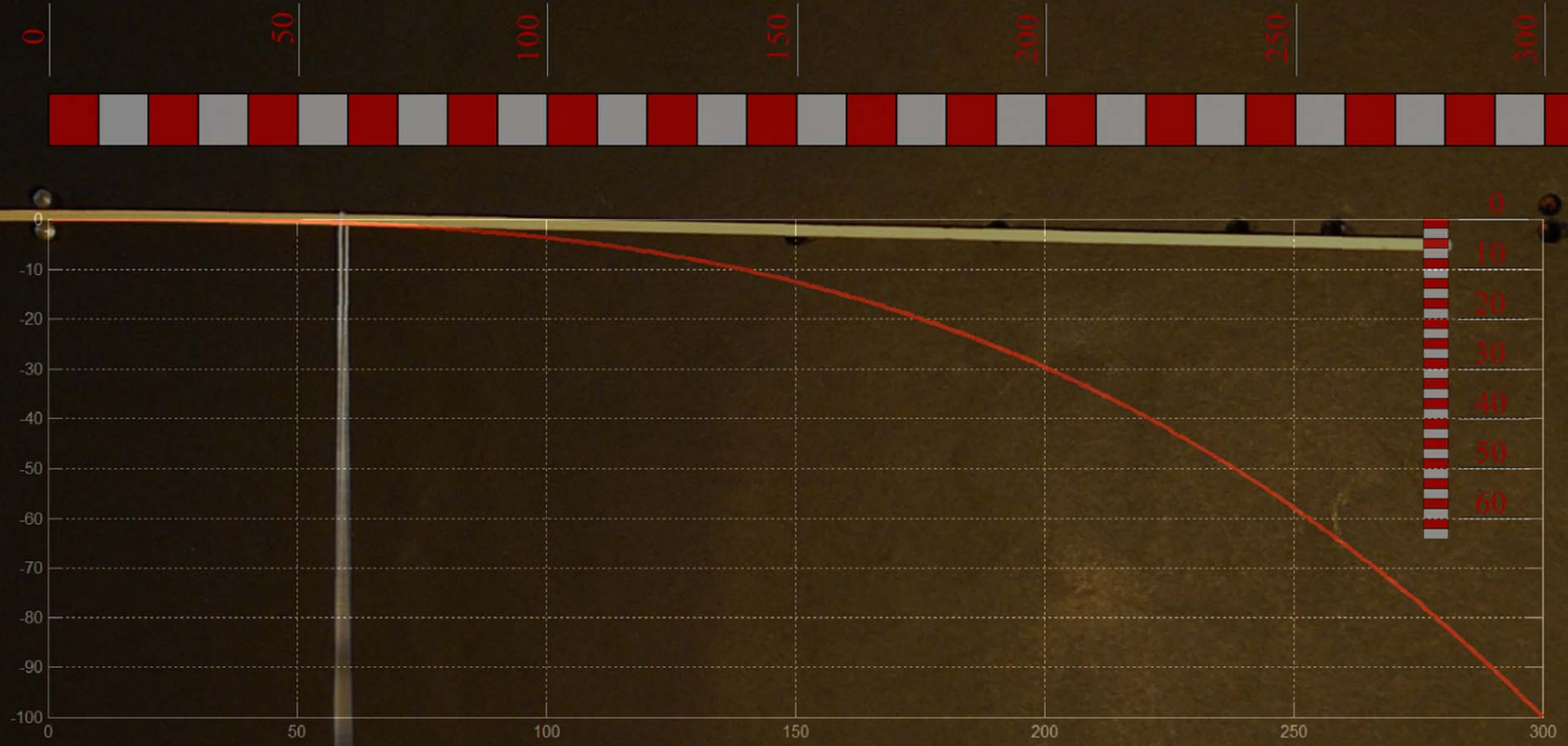
$L = 20 \text{ mm}$

$L = 40 \text{ mm}$

$L = 60 \text{ mm}$

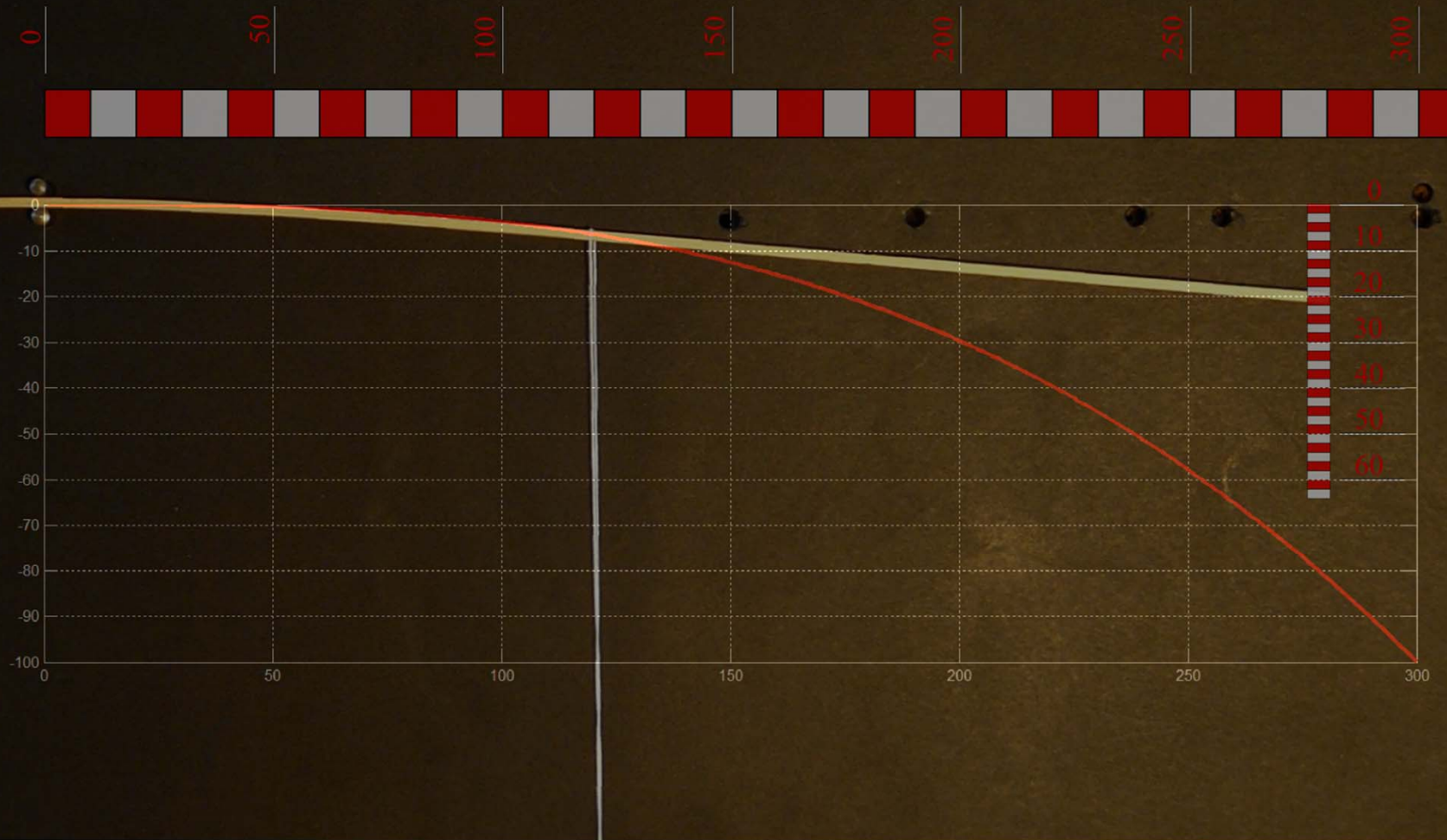
$L = 80 \text{ mm}$

$L = 100 \text{ mm}$

$L = 120 \text{ mm}$

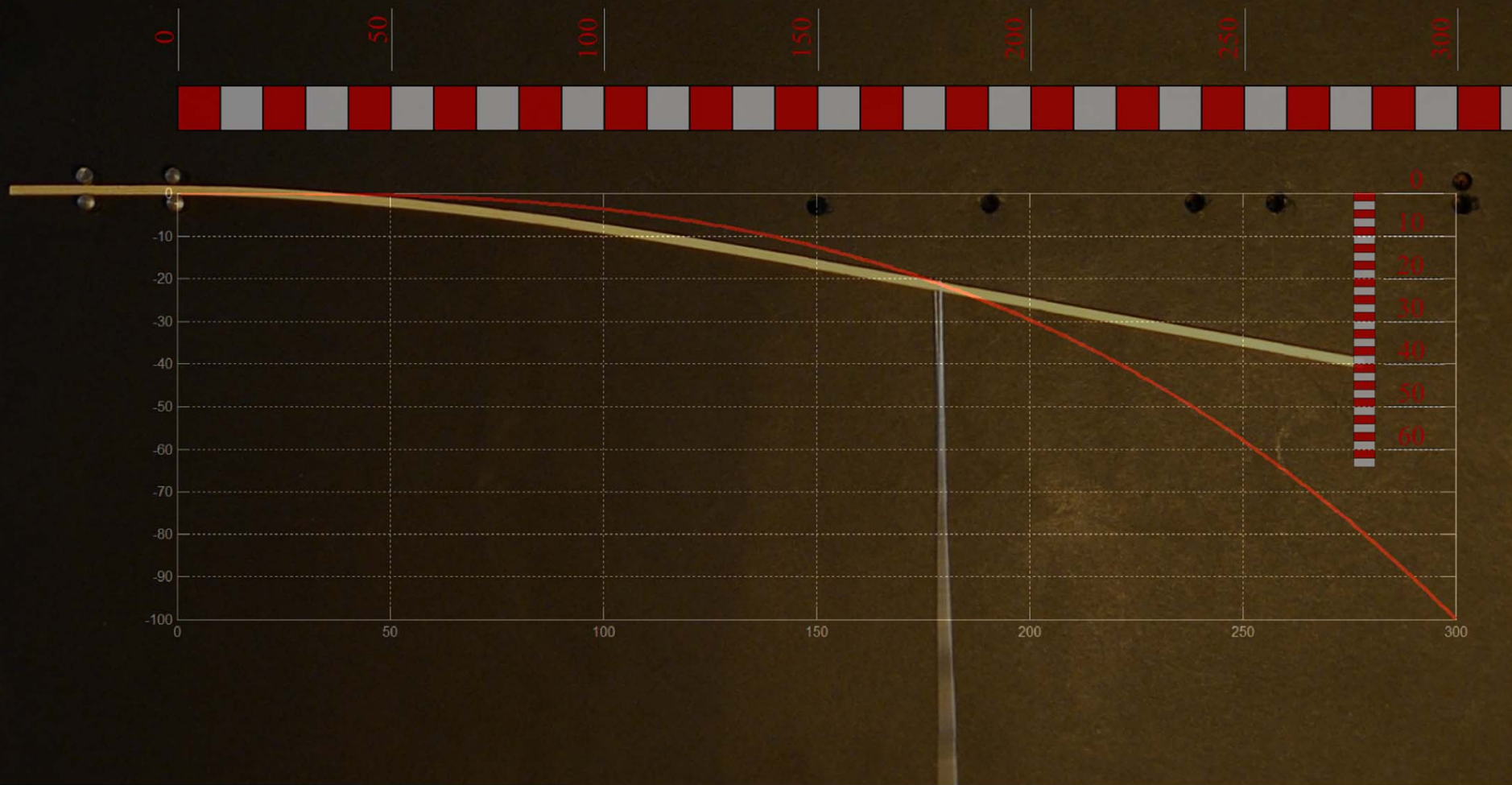
$L = 140 \text{ mm}$

$L = 160 \text{ mm}$

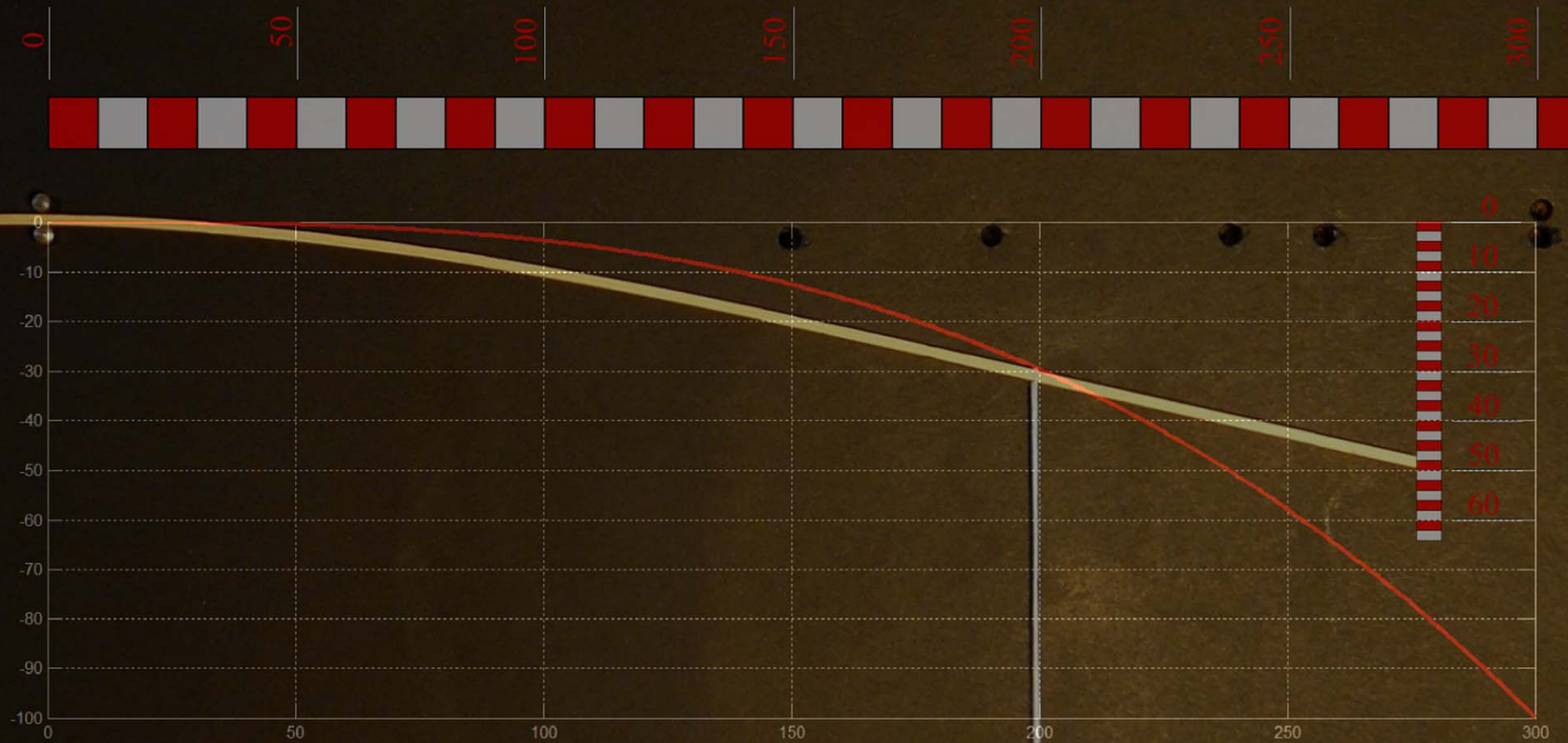

$L = 180 \text{ mm}$

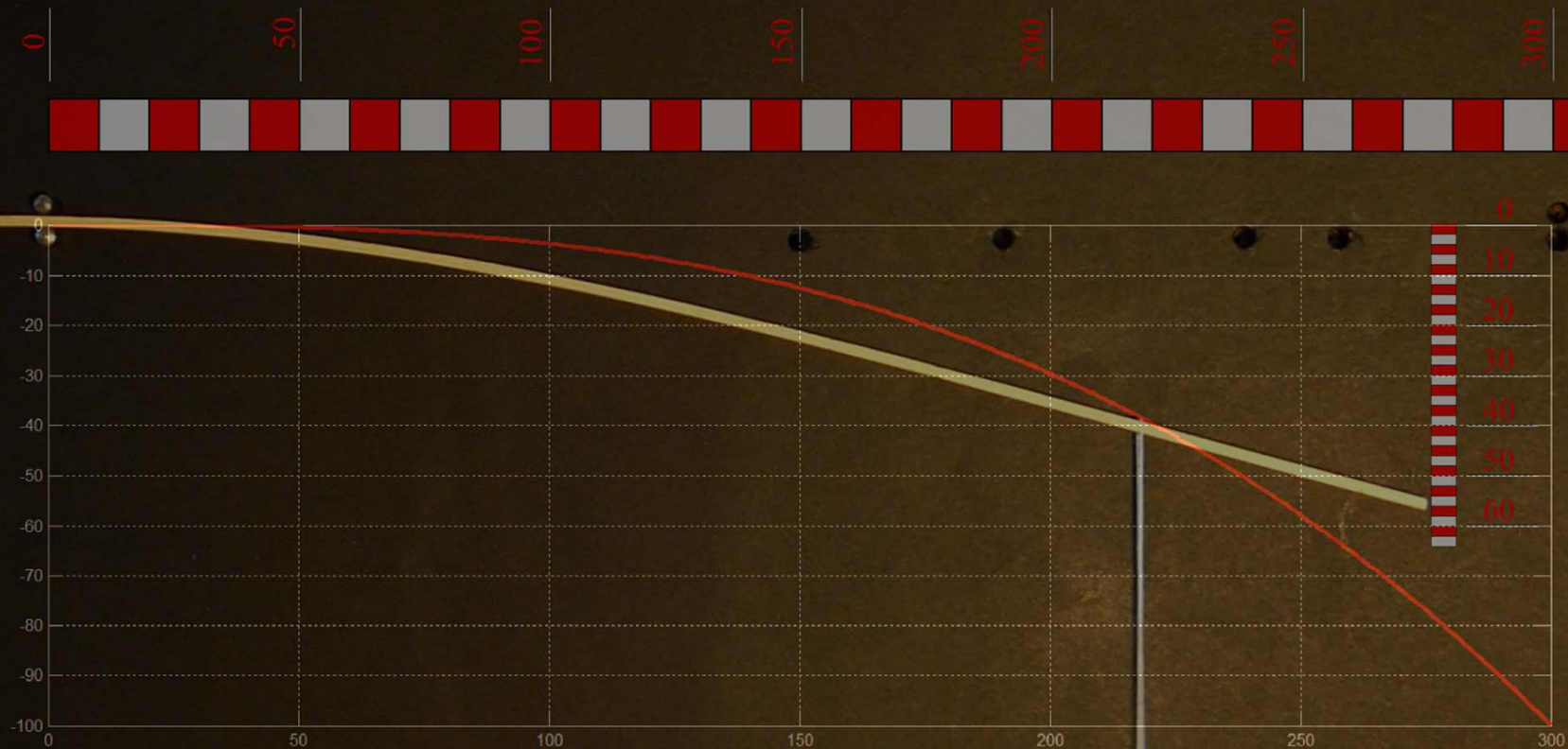

$L = 200 \text{ mm}$

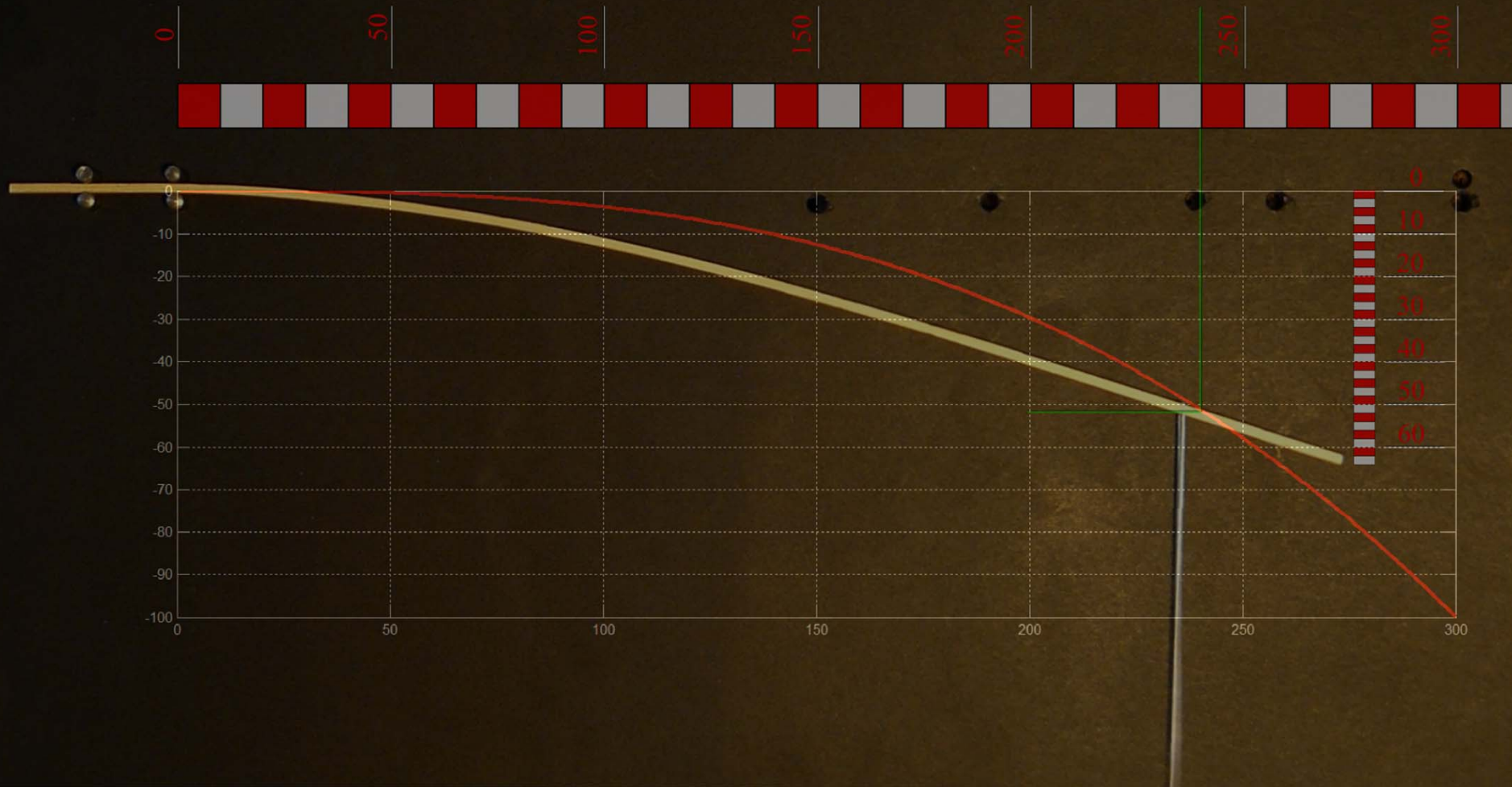

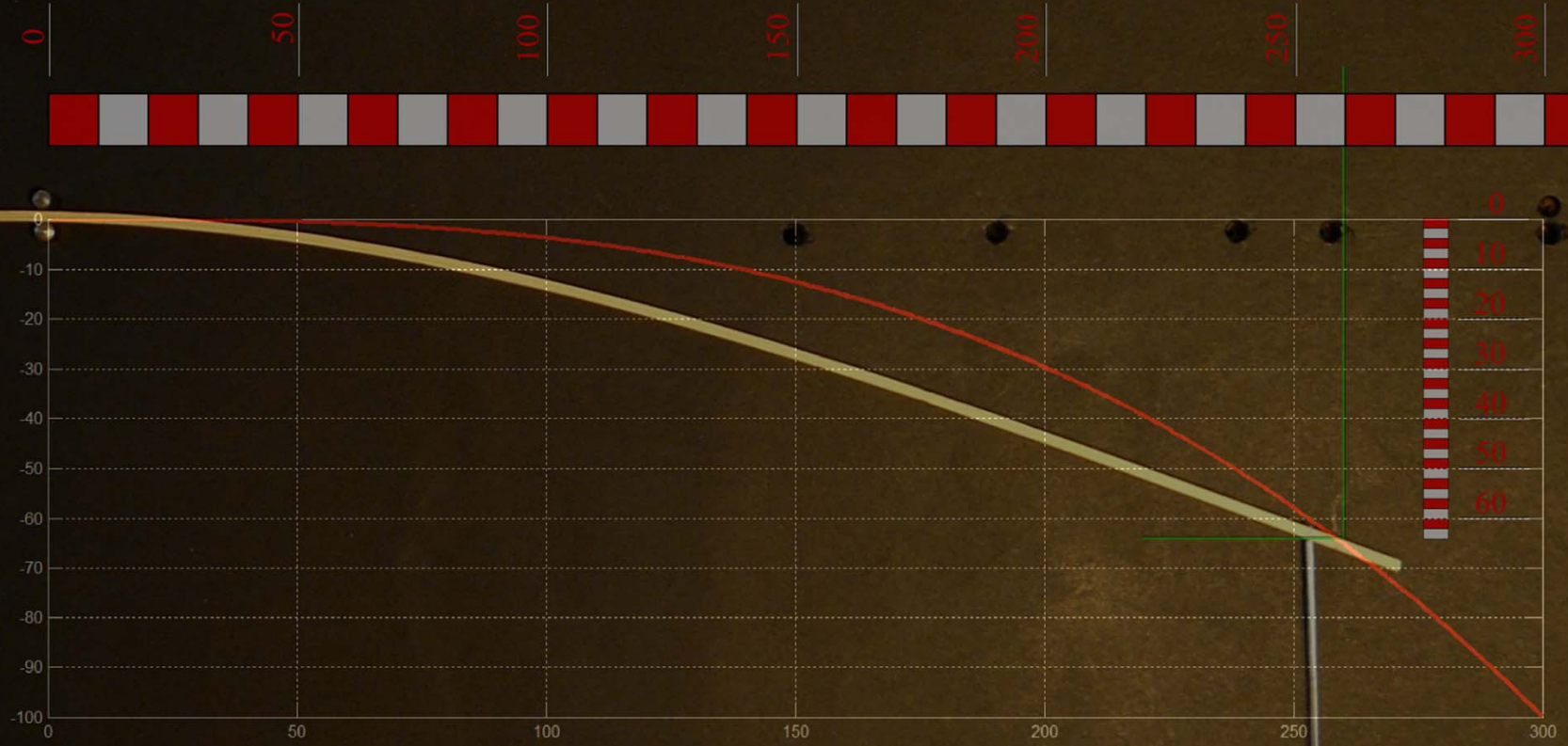
L = 220 mm

$L = 240 \text{ mm}$

$L = 260 \text{ mm}$

Pro větší délky L je přesnost horší. Příčinou je velký průhyb a s tím související „přodorysné zkrácení“ nosníku.

Těším se na vás u dalšího
experimentu